

RACÓ DEL POETA

LA MELODIA DE LA LLIBERTAT

Cingles,
abismes de la melodia de la llibertat
d'un lloc anomenat Collsacabra,
encisador i amagat.

Des de la singular muntanya de Cabrera
es veu aquest petit paradís
fet de cascades, rouredes i alzinars,
que embolcalla un gran encís.
S'escolta l'arpa dels rossinyols i de les cadeneres,
i melangioses i feixugues dansen les aigües de les rieres.

I quatre pobles,
Cantoni, l'Esquirol, Rupit i Tavertet,
bonics, inhòspits, acollidors
de la màgia d'aquest indret;
a on sembla que el clam del vent
demani allò que als Països Catalans
tan injustament ens han robat:
la nostra melodia de la llibertat.

Mar Saborit i Verdaguer

PETIT HOMENATGE A MN.CINTO VERDAGUER

La vostra infantesa i joventut les vàreu passar a Folgueroles:
Que diferent havia de ser d'ara? Ara és més ric i més important.
Hi ha coses que encara existeixen, per exemple la Damunt,
una capella petita, però que de fe és molt gran.
Amb els amics de l'escola hi anàveu a jugar,
i la vostra bona mare us hi ensenyava a resar.

El dolmen de Puigseslloses, i la capella de Sant Jordi
també hi és: allà diguéreu la vostra primera missa,
tot el poble us acompanyà,
i la vostra mare emocionada, no parava de plorar.

Recordem Can Tona, quan ensenyàveu als més petits,
i a més d'aquesta feina,
estudiàveu i escrivíeu uns poemes tan bonics.
Com que eren tan bonics us els varen premiar
i com un fadrí de muntanya a Barcelona vàreu anar,
a recollir el gran premi dels Jocs Florals obtingut;
amb la vostra barretina, espardenyes de set vetes
armilla i calces de vellut.
Que això és el que es portava a la vostra joventut.

Anant i venint del Seminari on estudiàveu per capellà,
passant per la Font del Desmai us havíeu d'aturar,
fent un xarrup d'aigua fresca us posàveu a rumiar
i de seguida, del vostre cor sortia una bonica poesia.

Us admiro gran poeta, i voldria cridar ben fort:
Visca Catalunya i el poeta català,
que com Mn. Cinto mai més cap n'hi haurà.

Carme Tarrés i Pijoan